

LBRIS

We know
books

Rob Buyea

BECAUSE OF MR. TERUPT

NOROC CU DOMNUL TERUPT

Ediție bilingvă

Ilustrații de Andreea Chele

Traducere din limba engleză
de Diana Geacăr

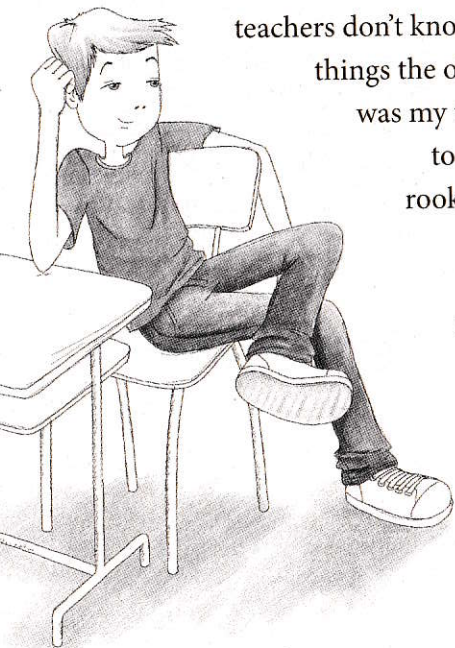
| 2026

SEPTEMBER

Peter

It's our bad luck to have teachers in this world, we're stuck with them, the best we can do is hope for a brand-new one instead of a mean old f... teachers don't know the rules, so you can get away with things the old-timers would squash you... was my theory. So I was feeling pretty good to start fifth grade, since I was a rookie teacher—a guy named Mr. Terrupt.

Right away, I put him to the test. If the bathroom pass is free, all you have to do is take it and go. This year, the bathrooms were right across the hall. It's always been an easy way to get out of doing work. I can be really sneaky like that. I take the pass all the time and the teachers never notice. And like I said, Mr. Terrupt was a rookie, so I knew he wasn't going to catch me.

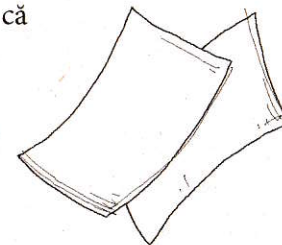
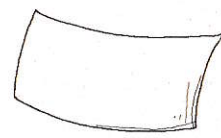
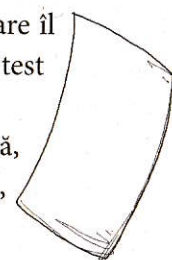

SEPTEMBRIE

Peter

pe noi că există învățătorii! Dar, dacă tot n-avem de ales, face e să sperăm c-o să ne vină unul nou-nouț, nu vreun prolog afurisit. Învățătorii noi nu știu regulile, așa că poți să scapi nepedepsit în situații în care ăia vechi ar da cu tine de pământ. Asta e teoria mea. Așa că eram nerăbdător să încep clasa a cincea, având în vedere că urma să am un învățător începător, un tip pe care îl cheama domnul Terrupt. L-am supus unui test chiar din prima zi.

Dacă permisul pentru toaletă e în clasă, n-ai decât să-l iei și să te duci. În anul acela, băile erau chiar vizavi de sala noastră. Întotdeauna a fost o metodă ușoară de a scăpa de exerciții. Mă pricepe de minune să fac chestii pe furiș. Mereu iau permisul, iar învățătorii nu observă niciodată. Și, cum am spus, domnul Terrupt era începător, așa că știam că n-o să mă prindă.

Once you're in the bathroom, it's mess-around time. All the other teachers on our floor were women, so you didn't have to worry about them barging in on you. Grab the bars to the stalls and swing. Try to touch your feet to the ceiling. Swing hard. If someone's in the stall, it's really funny to swing and kick his door in, especially if he's a younger kid. If you scare him bad enough, he might pee on himself a little. That's funny. Or if your buddy's using the urinal, you can push him from behind and flush it at the same time. Then he might get a little wet. That's pretty funny, too. Some kids like to plug the toilets with big wads of toilet paper, but I don't suggest you try doing that. You can get in big trouble. My older brother told me his friend got caught and he had to scrub the toilets with a toothbrush. He said the principal made him brush his teeth with that toothbrush afterward, too. Mrs. Williams is pretty tough, but I don't think she'd give out that kind of punishment. I don't want to find out, either.

When I came back into the classroom after my fourth or fifth trip, Mr. Terupt looked at me and said, "Boy, Peter, I'm gonna have to call you Mr. Peebody, or better yet, Peter the Pee-er. You do more peein' than a dog walking by a mile of fire hydrants."

Everybody laughed. I was wrong. He had noticed. I sat down. Then Mr. Terupt came over and whispered in my ear, "My grandpa used to tell me to tie a knot in it."

I didn't know what to do. My eyes got real big when he said that. I couldn't believe it. But that didn't matter. Mr. Terupt just went back to the front board and the math problem he was going over. I sat there with my big eyes. Soon a smile, too.

"What did he say?" Marty asked.

Marty's desk was right next to mine.

"Nothing," I said.

Ben and Wendy leaned across their desks to hear. They sat right across from us. Our four desks made up table number three. Mr. Terupt called us by tables sometimes.

Odată ce-ai intrat în baie, ești liber să-ți faci de cap. Toți învățătorii de pe etajul nostru erau femei, așa că n-aveam de ce să-mi fac griji că intră cineva peste mine. Mă prindeam cu mâinile de bara cabinelor și mă legănam. Încercam să ating tavanul cu picioarele. Mă legănam tare. Dacă e cineva în cabină, e foarte amuzant să-ți iei avânt și să-i deschizi ușa, împingând-o înăuntru, mai ales dacă e vreun țânc din anii mai mici. Dacă îl sperii ca lumea, s-ar putea să facă și pe el un pic. E amuzant. Sau dacă puștiul e la pisoar, poți să-i faci vânt din spate și să tragi apa în același timp. O să se ude nițel. Și asta e amuzant. Unora le place să înfunde toaleta cu cocoloașe mari de hârtie igienică, dar nu te sfătuiesc să încerci. S-ar putea să dai de belea. Fratele meu mai mare mi-a spus că prietenul lui a fost prins și a trebuit să spele toaletele cu o periută de dinți. A zis și că, după aia, doamna directoare l-a obligat să se spele pe dinți cu ea. Doamna Williams e destul de dură, dar nu cred că ar da o asemenea pedeapsă. Și nici nu vreau să aflu.

După al patrulea sau al cincilea drum la baie, când m-am întors în clasă, domnul Terupt s-a uitat la mine și mi-a spus:

— Doamne, Peter, cred c-o să-ți spun domnul Pipilică sau, și mai bine, Peter Pișăciosu'. Faci pipi mai ceva ca un câine pe un drum plin cu hidranți.

Toată lumea a izbucnit în râs. Deci mă înșelasem, nu trecusem neobservat. M-am așezat, iar domnul Terupt a venit la mine și mi-a șoptit la ureche:

— Bunicul îmi spunea să-i pun cep.

Nu știam cum să reacționez. Am făcut ochii mari când mi-a spus asta. Nu-mi venea să cred. Dar nu avea importanță. Domnul Terupt s-a întors la tablă, la problema pe care o explica. Stăteam cu ochii cășcați. În scurt timp, am și zâmbit.

— Ce ți-a zis? m-a întrebat Marty.

Banca lui era chiar lângă a mea.

— Nimic, i-am spus.

Ben și Wendy s-au aplecat peste băncile lor ca să audă. Stăteau chiar în fața noastră. Cele patru bănci alcătuiau masa cu numărul trei. Uneori, domnul Terupt ne striga după numărul meselor.

“Nothing,” I said again. It would be my secret.

How cool was Mr. Terupt? His reaction was better than being yelled at like the old farts would have done. Some kids in my class would have cried, but not me. And somehow, I think Mr. Terupt knew I wouldn't. It was his way of letting me know he knew what was going on without making a huge stink about it. I liked that about Mr. Terupt. He sure could be funny. And I'm a funny guy. This year, for the first time in my life, I started thinking school could be fun.

Jessica

ACT I, SCENE 1

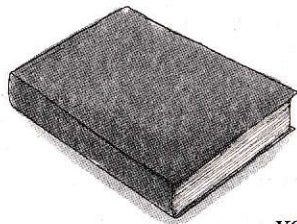
The first day of school. I was nervous. Somewhat. The sweaty-palms-and-dry-mouth syndrome struck. This wasn't surprising—after all, I was coming to a brand-new place. My mom and I had just moved all the way from the Pacific Ocean to the Atlantic Ocean, over here in Connecticut. So it was my first, first day in Snow Hill School. My mom came to help me get settled.

We walked through the glass doors and beautiful entryway and stopped in the main office to ask for directions. A red-haired woman who proved to be exceptional at multitasking greeted us with a smile and a slight nod. She did this while the phone rested between her ear and shoulder, allowing her hands to scribble notes from a conversation she was having in her free ear with the brown-

haired lady standing next to her. We waited. My fingers dug into the hard cover of my book.

“Hi. I'm Mrs. Williams, the principal.” This was the brown-haired lady speaking. She looked serious, all decked out in her business suit.

“Welcome to Snow Hill School. Can I help you with anything?”

— Nimic, am spus din nou (aveam de gând să păstrez secretul).

Cât de tare era domnul Terupt! Reacția lui a fost mult mai bună decât cea a boșorogilor afurisiți, care ar fi țipat la mine. Unii copii din clasa mea ar fi plâns, dar nu și eu. Și, cumva, cred că domnul Terupt știa că n-o să plâng. A vrut doar să-mi arate că știe ce se întâmplă, fără să facă mare caz. Îmi place asta la el. Chiar că are haz. Și eu sunt un tip amuzant. Anul ăsta, pentru prima dată în viața mea, am început să mă gândesc că școala poate fi și distractivă.

Jessica

ACTUL I, SCENA 1

Prima zi de școală. Aveam emoții. Adică așa și așa. M-a lovit brusc sindromul palmelor transpirate și al gurii uscate. Nici nu era de mirare: la urma urmei, veneam într-un loc cu totul nou. Eu și mama tocmai ne mutaserăm de pe malul Pacificului pe malul Atlanticului, tocmai aici, în Connecticut. Așa că era prima mea zi la Școala Snow Hill. Mama a venit să mă ajute să mă acomodez.

Am trecut de ușile de sticlă și de intrarea frumoasă și ne-am oprit la secretariat să cerem informații. O femeie cu păr roșcat, care s-a dovedit grozav de pricepută să facă mai multe lucruri deodată, ne-a întâmpinat cu un zâmbet și o ușoară înclinare a capului. A făcut asta ținând telefonul între ureche și umăr, ca să aibă mâna liberă să-și ia notițe dintr-o conversație cu femeia cu păr castaniu care stătea lângă ea și pe care o auzea cu urechea liberă. Am așteptat. Mi-am împlântat degetele adânc în coperta cărții pe care o aveam la mine.

— Bună ziua. Eu sunt doamna Williams, directoarea școlii.

Vorbise doamna cu păr castaniu. Avea un aer foarte serios, îmbrăcată la patru ace cum era, în costumul ei sobru.

— Bine ați venit la Școala Snow Hill. Pot să vă ajut cu ceva?

“We’re looking for Mr. Terupt’s room,” Mom said. “I’m Julie Writeman and this is my daughter, Jessica. We’re new in town.”

“Ah, yes. It’s a pleasure to meet you both. Let me show you the way.”

Mrs. Williams led us out of the office. I glanced at the secretary one more time. She’d be a great character in one of Dad’s plays, I thought. My dad directs small plays in California, where I still wanted to be.

“How are you today, Jessica?” Mrs. Williams asked.

“Fine,” I said, although that wasn’t really true.

We followed Mrs. Williams across the lobby and upstairs in search of my new fifth-grade classroom. The halls smelled stuffy but clean, like they’d just been disinfected. I wondered if the custodians had done that on purpose, to make a show of how clean their school was. I followed Mom down the blue-speckled carpet and past the rows of red lockers, where some kids were already unloading new supplies. I could feel all their eyes studying the new girl in town. After the stares came the whispers. My face burned.

“Here you are,” Mrs. Williams said. “This is your floor. There are four classrooms up here, all fifth grade, two on each side of the hall with the bathrooms right in the middle.” Mrs. Williams pointed as she spoke. “That’s your classroom.” She pointed again. “Room two-oh-two. Have a good first day.”

“Thank you,” Mom said. I just nodded.

— Căutăm clasa domnului Terupt, a zis mama. Eu sunt Julie Writeman, iar ea e fiica mea, Jessica. Suntem nou-venite în oraș.

— A, da. Mă bucur să vă cunosc. Haideți să vă conduc.

Doamna Williams ne-a condus afară din birou. M-am mai uitat o dată la secretară. Mi-am spus că s-ar potrivi de minune într-una dintre piesele tatei. Tata regizează piese scurte în California, unde încă îmi doream să fiu.

— Și cum te simți azi, Jessica? m-a întrebat doamna Williams.

— Bine, i-am spus, deși nu era tocmai adevărat.

Am urmat-o pe doamna Williams pe coridor și sus, pe scări, în căutarea noii mele săli, în care aveam să îmi petrec clasa a cincea. Holurile aveau un miros apăsător, dar curat, de parcă abia fuseseră dezinfectate. Mă întrebam dacă oamenii de serviciu nu cumva o făcuseră intenționat, ca să arate cât de curată e școala lor. Am urmat-o pe mama pe covorul cu picățele albastre, pe lângă șirul de dulapuri roșii, pe care unii copii deja începuseră să le umple cu noile lor cărți și caiete. Îi simțeam pe toți cu ochii ațintiți asupra fetei nou-venite în oraș. După priviri, au urmat șoaptele. Îmi ardeau obrazii.

— Am ajuns, a spus doamna Williams. Țasta e etajul tău. Sunt patru săli de clasă aici, toate pentru clasa a cincea, câte două pe fiecare parte a holului, cu baia chiar la mijloc.

Doamna Williams arăta cu degetul în timp ce vorbea.

— Asta e clasa ta, a zis ea, arătând iar cu degetul. Sala 202. Să ai o primă zi de școală minunată!

— Mulțumesc, i-a spus mama.

Eu doar am dat din cap.

We walked into the classroom. The teacher looked up from his desk and smiled at us. The butterflies in my stomach fluttered as if I were on a Tilt-A-Whirl.

“Good morning. I’m Mr. Terupt,” the teacher said as Mom and I walked in. He came right over to greet us.

“Good morning,” Mom said back. “I’m Julie Writeman, and this is Jessica. I think she’s a little nervous being a new student.”

My tongue felt so swollen that I couldn’t talk. I settled on returning Mr. Terupt’s smile. It was a friendly one.

“Well, this is my first day, too. So I guess we’ll try to figure things out together,” he said.

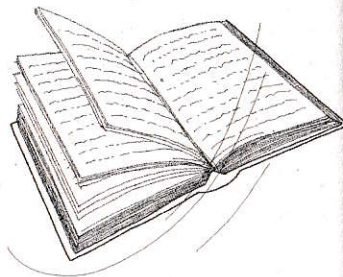
My smile grew. “Your seat is right over there at table two. You’re with Natalie, Tommy, and Ryan. Being near the windows should give you some good reading light. That’s a great book you have there, Jessica.”

I looked down at my book, *A Wrinkle in Time*. I rubbed my hand over the cover.

“I really like happy endings,” I said.

“Me too,” Mr. Terupt said. “I’ll do my best to give you a happy ending this year.”

I smiled again. I couldn’t believe it. My teacher was new, too. And he liked what I was reading. I don’t know why, but somehow he made my butterflies disappear and my tongue shrink. Things were going to be okay.

Am intrat în clasă. De la catedră, învățătorul și-a ridicat privirea și ne-a zâmbit. Fluturii din stomac au început să se zbată de parcă mă urcasem într-un carusel.

— Bună dimineața. Eu sunt domnul Terupt, a spus învățătorul când am intrat eu și mama.

Ne-a ieșit în întâmpinare.

— Bună dimineața, i-a răspuns mama. Eu sunt Julie Writeman, iar ea este Jessica. Cred că are ceva emoții pentru că e nouă în școală.

Îmi simțeam gura atât de uscată, încât nu puteam vorbi. M-am mulțumit să-i răspund domnului Terupt la zâmbet. Era un zâmbet prietenos.

— Păi e prima zi și pentru mine. Așa că o să încercăm să-i dăm de cap împreună, a spus.

I-am zâmbit și mai larg.

— Locul tău e acolo, la masa numărul doi. Ești cu Natalie, Tommy și Ryan. Având în vedere că stai la geam, o să ai lumină bună pentru citit. Ce carte grozavă ai la tine, Jessica!

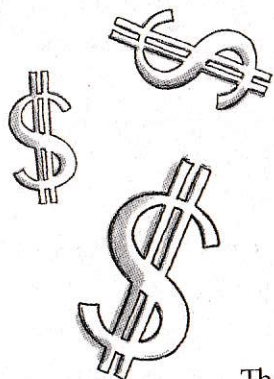
M-am uitat la cartea pe care o țineam în mână: *A Wrinkle in Time*¹. Am mângâiat coperta cu palma.

— Îmi plac mult finalurile fericite, am zis.

— Și mie, a spus domnul Terupt. O să fac tot posibilul să-ți dau un sfârșit de an fericit.

Am zâmbit iar. Nu-mi venea să cred! Și învățătorul meu era nou în școală. Și-i plăcea ce citeam. Nu știu cum, dar mi-a făcut fluturii din stomac să dispară și gura să nu-mi mai fie uscată. Totul avea să fie bine.

¹ Roman științifico-fantastic și fantasy al scriitoarei americane Madeleine L'Engle, publicat în 1963 (n. red.).

I like school. I'm good at it. I get all As. So when Mr. Terupt announced our first math project, I was excited.

Dollar Words was crazy. Definitely not a worksheet problem, like all the others I've ever been given. Not even close! We had to assume that the letter *a* was worth one cent, *b* two cents, *c* three cents—and so on, making the letter *z* worth twenty-six cents.

The challenge was to find words that equaled one dollar when you added up their letter values. Not ninety-nine cents or a dollar and one cent, but one dollar exactly.

Mr. Terupt gave us time to get started. He wanted to make sure we understood the project, and he said he wondered who would be the first one to find a dollar word.

I immediately made a data table of all the letters and their corresponding values. A quick reference for me. Then I started putting down any word that came to mind that had some of the bigger letters in it. *Pretty* = 104. *Walnut* = 91. *Mister* = 84. Then I thought, Hey, wait a minute, what if I just tack on the letter *s*? *Misters* = 103. No good, but very close. I figured this could still be a worthwhile strategy for other words.

So there I was cranking out words, trying to find the first dollar word of the year, when what do I hear? Peter and Alexia.

This is the fourth year Peter's been in my class, and my third time with Alexia. Peter's funny, but sometimes he gets to be too much. If I'm concentrating on my work and he just wants to joke around, it annoys me. But I like him. He's fun,

Îmi place școala. Învăț bine. Iau numai 10. Așa că, atunci când domnul Terupt a anunțat primul nostru proiect la mate, am fost foarte încântat.

„Cuvinte de un dolar“ a fost o nebunie. Nu era o problemă obișnuită, tip fișă de lucru, ca toate celelalte pe care le-am primit până acum. Nici pe departe! Trebuia să presupunem că litera „a“ valorează un cent, „b“, doi cenți, „c“, trei cenți și tot așa, ceea ce însemna că litera „z“ valora douăzeci și șase de cenți. Provocarea era să găsim cuvinte care făceau un dolar atunci când adunai valoarea literelor. Nu nouăzeci și nouă de cenți, nici un dolar și un cent, ci exact un dolar.

Domnul Terupt ne-a lăsat timp să ne pregătim. Voia să se asigure că am înțeles ce avem de făcut și ne-a spus că era curios să vadă cine o să fie primul care va găsi un cuvânt de un dolar.

Am făcut imediat un tabel cu toate literele și cu valoarea fiecăreia, ca să-l pot consulta rapid. Apoi am început să-mi notez toate cuvintele care îmi veneau în minte și care aveau litere cu valoare mare. „Drăguță“ = 104¹. „Nucă“ = 91. „Domn“ = 84. Apoi mi-am spus: „Hei, stai puțin! Ce-ar fi dacă i-aș adăuga un «i»?“ „Domni“ = 103. Nu era bine, dar eram pe-aproape. M-am gândit că s-ar putea totuși să fie o strategie bună pentru alte cuvinte.

Dar, cum stăteam eu așa, învărtind cuvintele pe toate fețele și încercând să găsesc primul cuvânt de un dolar al anului, pe cine aud? Pe Peter și pe Alexia.

Ăsta e al patrulea an de când Peter e în clasa mea și al treilea cu Alexia. Peter e amuzant, dar uneori cam sare calul. Dacă vreau să-mi văd de treabă, iar el are chef de glume, mă enervează. Dar mi-e simpatic. E amuzant

¹ S-a păstrat „valoarea monetară“ a termenilor echivalenți din limba engleză (n. red.).